

ویژگی‌های روان‌سنجدی آزمایه رایانه‌ای شباهت‌ها برای سنجش سوگیری زود قضاوت کردن بیماران دچار اسکیزوفرنی

زهرا صفاریان^۱ و محمدعلی گودرزی*

دریافت مقاله: ۹۰/۱/۱۲؛ دریافت نسخه نهایی: ۹۱/۲/۱۵؛ پذیرش مقاله: ۹۱/۲/۲۵

چکیده

هدف: نظریه‌های شناختی اخیر فرض می‌کنند که هذیان‌ها در بیماران دچار اسکیزوفرنیا به‌دلیل سوگیری زود قضاوت کردن به وجود می‌آید. از این‌رو هدف پژوهش حاضر ساخت یک آزمایه معتبر و پایا برای اندازه‌گیری سوگیری زود قضاوت کردن بود. روش: روش این پژوهش از نوع همبستگی و شامل روش‌های چندگانه آزمون‌سازی بود. گروه نمونه شامل ۴۵ بیمار در دسترس دچار اختلال اسکیزوفرنیا بود که از بین حدود ۱۵۰۰ بیمار استری در بیمارستان‌های رازی و ابن‌سینای شهر شیراز در یک دوره ۶ماهه انتخاب شد. ابزارهای پژوهش شامل دو آزمایه شباهت‌ها (صفاریان، ۱۳۸۹) و مهره‌ها (گرتی، ۱۹۹۱) و مقیاس اندازه‌گیری علامت مثبت و منفی (اندریسن، ۱۹۸۴) بود. آزمایه شباهت‌ها شامل ۱۷ گروه تصویر است که روی نمایشگر رایانه با سرعت‌های متفاوتی می‌چرخد. در هر کوشش، یک تصویر الگو و سه تصویر مشابه با تصویر الگو ارائه می‌شود و وظیفه آزمودنی این است که در هر کوشش تصویری را انتخاب کند که با تصویر الگو بیشترین شباهت را داشته باشد. برای بررسی همسانی درونی آزمایه از روش همسانی درونی و برای بررسی روای همزمان، همبستگی نمره‌های آزمودنی‌ها در آزمایه شباهت‌ها با نمره‌های آنها در آزمایه‌ای که قبلاً برای سنجش سوگیری زود قضاوت کردن ساخته شده بود (آزمایه مهره‌ها) محاسبه شد. روای پیش‌بین با استفاده از روش رگرسیون خطی در پیش‌بینی شدت هذیان‌های بیماران دچار اسکیزوفرنی توسط آزمایه جدید بررسی شد. روای تشخیصی آزمایه نیز با مقایسه نمره‌های بیماران با و بدون هذیان بررسی شد. یافته‌ها: آزمایه شباهت‌ها از همسانی درونی، روای همزمان، روای پیش‌بین و روای تشخیصی مطلوبی برخوردار بود. نتیجه‌گیری: بهوسیله آزمایه شباهت‌ها می‌توان سوگیری زود قضاوت کردن را بهنحوی پایا و روا در بیماران دچار اسکیزوفرنیا مورد سنجش قرار داد و از آن در پژوهش‌های آینده در زمینه بررسی نظریه‌های مربوط به هذیان و توهمن استفاده کرد.

کلیدواژه‌ها: اسکیزوفرنی، سوگیری زود قضاوت کردن، ویژگی‌های روان‌سنجدی

۱. کارشناس ارشد روان‌شناسی بالینی. دانشگاه شیراز

۲. نویسنده مسئول، دانشیار بخش روان‌شناسی بالینی، دانشگاه شیراز
Email: mgoodarzi@rose.shirazu.ac.ir

مقدمه

هذیان‌ها از جمله علائم اسکیزوفرنی هستند که همواره به صورت معمایی برای روان‌شناسان و روان‌پژوهان مطرح بوده است. نظریه‌های مختلفی برای تبیین هذیان‌ها مطرح شده است. نظریه‌های درون‌داده، هذیان را نتیجه به کارگیری منطق بهنجار در مورد تجربه یا ادراک نابهنجار قلمداد می‌کند؛ در حالی که در نظریه‌های بروون‌داده، فرض بر این است که ادراکات و تجارب بهنجارند، ولی بیمار این اطلاعات را به صورت نابهنجاری به کار می‌گیرد. (فرث^۱، ۱۹۹۲). یک نمونه از نظریه‌های بروون‌داده نظریه استدلال نابهنجار^۲ همزلی و گرتی^۳ (۱۹۸۶)، فلچر و فرث^۴، ۲۰۰۹ و فاین، گاردنر، گریگی و گلد^۵، ۲۰۰۷). بر اساس این نظریه، هذیان‌ها، ناشی از استدلال‌های نابهنجار در پاسخ به حوادث ادراکی بهنجار است. بر اساس این نظریه، عقاید هذیانی وقتی ایجاد می‌شود که فرد در یک یا چند مرحله از مراحل آزمون فرضیه طبق نظریه بازیزن^۶ (فلچر و فرث، ۲۰۰۹)، به صورت نابهنجاری عمل می‌کند. الگوی بازیزن مطرح می‌کند که آیا اطمینان آزمودنی از یک باور درست طبق شواهد دریافتی افزایش می‌باید یا کاهش. طبق نظریه بازیزن، غالباً اشتباهات در مراحل زیر اتفاق می‌افتد (همزلی و گرتی^۷، ۱۹۸۶)：

۱. فرد نتواند فرضیه‌ای درست را برای ادراک واقعه تدوین کند و بدون جمع‌آوری اطلاعات، یک تجربه نابهنجار را به یک باور تبدیل کند.
۲. فرد احتمال نادرست بودن باور قبلی‌اش را نتواند در نظر بگیرد.
۳. فرد حتی با وجود شواهد مخالف نتواند درک کند که فرضیه‌اش نادرست است.
۴. فرد نتواند برای آزمایش درستی یا نادرستی فرضیه‌های ایش به جمع‌آوری اطلاعات تأیید کننده یا نفی کننده بپردازد یا فقط اطلاعات تأیید کننده را جستجو کند.
۵. فرد نتواند بر طبق باورهای درست بعدی عمل نماید.

تصمیم‌گیری عجولانه بر اساس شواهد محدود را سوگیری زود قضاؤت کردن^۸ می‌گویند. این نوع سوگیری به پذیرش سریع عقاید بر حسب شواهد محدود منجر می‌شود (وودوارد، مونتز، لکلرک و لکومته^۹، ۲۰۰۸). گرتی و همزلی (واندرگگ، ۲۰۰۶) معتقدند افراد هذیانی در مرد

-
1. Firth
 2. abnormal reasoning
 3. Garety and Hemsley
 4. Fletcher and Firth
 5. Fine, Gardner, Craigie & Gold
 6. Bayesian
 7. van der gaag
 8. jumping to conclusion
 9. Woodward, Munz, Leclerce & Lecomte

مسایل پیرامون خود سوگیری زودقضاوتن دارند. گولد، بیش، لانون، هوبار، کورن و بوچانان^۱، (۲۰۰۰) معتقدند جمع‌آوری عجولانه اطلاعات با هذیان مرتبط است و می‌توان آن را مسؤول روان‌پریشی دانست. سوگیری زودقضاوتن تاحدی می‌تواند به عنوان یک ویژگی خصلتی که منعکس‌کننده آمادگی برای روان‌پریشی است و تاحدی به عنوان یک ویژگی وضعی که همراه با سطوح عقاید هذیانی تغییر می‌کند، قلمداد شود و ممکن است در شکل‌گیری و تداوم هذیان نقش داشته باشد(پیترز^۲ و گرتی، ۲۰۰۶).

اگرچه منشأ سوگیری زود قضاوتن کاملاً مشخص نشده است (بلکوود، هوارد، بنتال و مورای^۳، ۲۰۰۱؛ بنتال، هوارد، بلکوود و کیندرمن^۴، ۲۰۰۱)، ولی دو فرضیه سعی در تبیین منشأ این سوگیری داشته‌اند (آوربک، اونس، چوهان، بریستو و شرگیل^۵، ۲۰۱۱). فرضیه اول بیان می‌کند که بیماران دچار هذیان در آغاز فرایند تصمیم‌گیری، درست بودن پاسخ انتخاب-شده توسط خود را بیش‌برآورد می‌کنند (اسپچلی، ویتمان، وودوارد^۶، ۲۰۱۰؛ لینکولن، زیگلر، مهله و ریف^۷، ۲۰۱۰). فرضیه دوم بیان می‌کند این بیماران آستانه تصمیم‌گیری پایینی دارند و بنابراین برای تصمیم‌گیری از اطلاعات کمتری استفاده می‌کنند (وکنستد، رنجر، ویتزوم، هوتنروت، وودوارد و موریتز^۸، ۲۰۱۱؛ موریتز و همکاران، ۲۰۰۹). کاپور^۹ (۲۰۰۳) پیشنهاد می‌کند که سوگیری زود قضاوتن کردن نتیجه بیش‌فعالی سیستم دوپامینزیریک است و این بیش-فعالی به موجب ادراک محرک‌های محیطی به صورتی برجسته می‌شود. ادراک محرک‌ها به-صورت برجسته موجب می‌شود که افراد مبتلا به سوگیری زودقضاوتن دکنند یک محرک را بیشتر از آن‌چه هست برآورد کنند. به عبارت دیگر، به محرک‌ها وزن بیشتر از وزن واقعی داده می‌شود.

آزمایه مهره‌ها ابزاری کامپیوتری برای سنجش سوگیری زودقضاوتن در بیماران دچار هذیان است که اولین بار به وسیله گرتی (موری و سلن^{۱۰}، ۲۰۰۶) طراحی و استفاده شد. فریمن^{۱۱} (۲۰۰۷) با مرور پژوهش‌های مربوط به آزمایه مهره‌ها نتیجه‌گیری کرد که در ۱۲

1. Gold, Bish, Lannone, Hobart, Queern & Buchanan

2. Peters

3. Blackwood, Howard, Bentall & Murray

4. Bentall, Howard, Blackwood, Kinderman

5. Averbeck, Evans, Chouhan, Bristow & Shergill

6. Speechley , Whitman & Woodward

7. Lincoln, Ziegler, Mehl & Rief

8. Veckenstedt, Randjbar, Vitzthum, Hottenrott, Woodward & Moritz

9. Kapur

10. Moore & Sellen

11. Freeman

فصلنامه روان‌شناسی کاربردی / سال ۶ / شماره ۱ (۱۳۹۱) / بهار

پژوهش قابلیت تشخیصی آزمایه مهره‌ها در تفکیک بیماران دچار اسکیزوفرنیای دارای تجربه هذیان نسبت به بیماران دچار افسردگی و افراد بهنگار تأیید شده است. با وجوداین، نتایج سه پژوهش یافته‌های فوق را تأیید نکرد (گرتی و فریمن، ۱۹۹۹). علاوه‌بر موارد فوق، منون، میزراهی و کاپور^۱ (۲۰۰۸) نیز نتوانستند نتایج فوق را تأیید کنند. آن‌ها دلیل ناتوانی آزمایه مهره‌ها برای سنجش سوگیری زود قضاوت‌کردن را ابهام در دستورالعمل آزمایه و این‌که به احتمال زیاد آزمودنی متوجه هدف آزمایه نشده و براساس استنباط شخصی خود از دستورالعمل پاسخ می‌دهد، عنوان کردند. موریتز و وودوارد^۲ (۲۰۰۵) نیز نتوانستند نتایج فوق را تأیید کنند.

در آزمایه مهره‌ها تنها با استفاده از دو مجموعه از مهره‌ها، سوگیری زودقضاوت‌کردن سنجیده می‌شود و اگر آزمودنی دستورالعمل را متوجه نشود، فرصتی برای جبران اشتباخ خود ندارد (موریتز و وودوارد، ۲۰۰۵). علاوه‌براین، می‌توان گفت مواد استفاده‌شده در این آزمایه با موقعیت‌های زندگی واقعی ارتباطی ندارد و بنابراین، ممکن است نمره کسب شده در این آزمایه، شاخص دقیقی برای سنجش سوگیری زودقضاوت‌کردن در موقعیت‌های واقعی زندگی نباشد.

به‌منظور رفع عیوب روش‌شناختی پیشنهادشده از سوی چندین پژوهشگر (منون، میزراهی و کاپور، ۲۰۰۸ و موریتز و وودوارد، ۲۰۰۵) در مورد آزمایه مهره‌ها و ساخت آزمایه‌ای دقیق برای سنجش سوگیری زود قضاوت‌کردن و با الهام از مبانی نظری که در سطور فوق مطرح شد، لازم بود به طراحی آزمایه جدیدی پرداخته شود. در پژوهش حاضر، آزمایه‌ای طراحی شد که مؤلفین آن را آزمایه شbahت‌ها نامیدند. این آزمایه برای اساس ساخته شد که اگر افراد دچار هذیان بدون شواهد کافی به قضاوت و تصمیم‌گیری می‌پردازنند، پس این خصیصه را باید در هر موقعیتی که نیازمند قضاوت و تصمیم‌گیری باشد، بروز دهنند. یکی از موقعیت‌هایی که می‌تواند برای سنجش قضاوت و تصمیم‌گیری مورد استفاده قرار گیرد، قضاوت در مورد شbahت تصاویر است.

سؤال اصلی این بود که اگر در مجموعه‌ای از کوشنش‌های آزمایشی از آزمودنی‌ها خواسته شود تا در مورد شبهه‌ترین تصویر به یک تصویر الگو قضاوت کنند، آیا افراد دچار هذیان در قضاوت خود نسبت به افراد بهنگار دقت کمتری خواهند داشت؟ اگر این فرض درست باشد، آنگاه باید بتوان با استفاده از آزمایه به‌دست‌آمده، هذیان را پیش‌بینی کرد. علاوه‌براین، نتایج آزمایه شbahت‌ها باید با نتایج حاصل از آزمایه مهره‌ها همبستگی معناداری داشته باشد. هدف اصلی پژوهش حاضر این بود که ویژگی‌های روان‌سنگی آزمایه شbahت‌ها را آزمون و تعیین کند.

-
1. Menon , Mizrahi & Kapur
 2. Moritz & Woodward

روش

روش پژوهش از نوع همبستگی و استفاده از روش‌های چندگانه آزمون‌سازی بود. بهمنظور بررسی پایابی^۱ و روایی^۲ آزمایه شbahت‌ها بهتری از روش‌های همسانی درونی، روایی همزمان، پیش‌بین و تشخیصی استفاده شد. جامعه آماری پژوهش حدود ۱۵۰۰ بیمار دچار اسکیزوفرنیای بستری در بیمارستان‌های اعصاب و روان رازی و ابن‌سینای شهر شیراز بود. چون بر اساس نظر مؤلفین مختلف، حجم نمونه ۳۰ نفر به بالا برای بهنجار تلقی کردن توزیع میانگین‌های نمونه و استفاده از روش‌های آمار استنباطی برای تحلیل داده‌ها کفایت می‌کند (دلاور؛ ۱۳۹۰؛ رضویه، ۱۳۹۰؛ هومن، ۱۳۷۳)، از این‌رو در این پژوهش نیز ۴۵ نفر ۱۷ زن و ۲۸ مرد از بیماران در دسترس دچار اسکیزوفرنیای دارای تجربه هذیان با شدت‌های متفاوت در فاصله دی‌ماه ۱۳۸۸ تا اردیبهشت ماه ۱۳۸۹ به عنوان نمونه انتخاب شد. ملاک‌های شامل حداقل سواد سوم راهنمایی، برخورداری از بینایی کافی و تشخیص بیماری اسکیزوفرنیا با هذیان و معیارهای رد نیز شامل بیماری جسمی و اختلال عصب‌شناختی مانند صرع، هر نوع ضربه مغزی و بیماری روانی دیگری غیر از تشخیص اصلی مانند سوء‌صرف مواد، عقب‌ماندگی ذهنی بود. تشخیص اختلال اسکیزوفرنی بر اساس معیارهای راهنمای تشخیصی و آماری اختلال‌های روانی ویراست چهارم^۳ (کاپلان و سادوک، ۱۳۸۲) توسط یک کارشناس ارشد روان‌شناسی بالینی انجام گرفت.

ابزار پژوهش

۱. آزمایه شbahت‌ها^۴. این آزمایه توسط صفاریان (۱۳۸۹) برای سنجش سوداری زود قضاوت-کردن در بیماران دچار اسکیزوفرنیا ساخته شد. آزمایه شامل شکل‌هایی است که شbahت بسیار زیادی با یکدیگر دارند. این شکل‌ها در ۱۷ گروه به آزمودنی‌ها ارائه می‌شود. تصاویر برای اساس انتخاب شده‌اند که شامل حیطه‌ها و طبقاتی باشند که افراد به طور روزمره با آن‌ها زیاد سروکار دارند مانند لوازم خانگی و لوازم شخصی. در هر کوشش، یک تصویر به عنوان تصویر الگو در قسمت بالای صفحه رایانه نمایش داده می‌شود. هم‌زمان در زیر صفحه نمایشگر سه تصویر تقریباً مشابه ارائه می‌شود که فقط یکی از آن‌ها کاملاً شبیه به تصویر الگو است. در هر کوشش، تصاویر در پنج سرعت متفاوت خیلی تند، تند، معمولی، کند، خیلی کند به صورت پیاپی به آزمودنی ارائه و از آزمودنی خواسته می‌شود در حالی که سه تصویر می‌چرخد، وقتی توانست

-
- 1. reliability
 - 2. validity
 - 3. diagnostic and statistical manual for mental disorders (DSM-IV)
 - 4. similarities task

از میان آن‌ها تصویری را که کاملاً شبیه به تصویر الگو است، حدس بزند و کلید رایانه را روی شبیه‌ترین تصویر فشار دهد. براساس مفروضات نظریه سوگیری زود قضاوت‌کردن، وقتی که کوشش‌ها با سرعت زیاد در اولین دور چرخش ارائه می‌شود، احتمال بیشتری وجود دارد که افراد با سوگیری زودقضاوت‌کردن شبیه‌ترین تصویر را حدس بزنند. در مقابل، افرادی که سوگیری زودقضاوت‌کردن ندارند، احتمالاً وقتی که کوشش‌ها با سرعت کم در چهارمین یا پنجمین دور چرخش ارائه شود، شبیه‌ترین تصویر را حدس می‌زنند. در هر گامی یا سرعتی که آزمودنی توانست شبیه‌ترین تصویر را انتخاب کند و پاسخ داد، آن کوشش خاتمه می‌یابد و تصاویر با چرخش‌های کندتر دیگر ارائه نمی‌شود. فرض بر این است که افراد واجد سوگیری نسبت به افراد فاقد سوگیری در ارائه‌های سریع‌تر تصویر را حدس می‌زنند؛ یعنی زمانی که هنوز شواهد کافی برای تشخیص مشابهت تصاویر مورد آزمایش با تصویر الگو در دست ندارند (صفاریان، ۱۳۸۹).

دستورالعمل آزمایه شbahات‌ها. به آزمودنی گفته می‌شود. «همان‌طور که می‌بینید این تصویر چهار مربع دارد. در مربع بالا، تصویر الگو و در سه مربع پایین سه تصویر دیگر ظاهر می‌شود که شbahات بسیار زیادی با تصویر الگو دارد، ولی تنها یکی از تصاویر دقیقاً شبیه تصویر الگو است و دو تصویر دیگر تفاوت‌های جزئی با تصویر الگو دارد. در حالی که سه تصویر پایین می‌چرخد شما باید سعی کنید به محض این که توانستید شبیه‌ترین تصویر را حدس بزنید و با نشانگر رایانه روی آن تصویر فشار دهید. البته توجه کنید که با گذشت زمان چرخش‌ها کندتر می‌شود و شما بهتر می‌توانید تصویرها را مورد مقایسه قرار دهید (صفاریان، ۱۳۸۹).

نمراه‌گذاری آزمایه شbahات‌ها. برای تشخیص شبیه‌ترین تصویر در دوره‌های متفاوت چرخش، نمره‌هایی به شرح زیر داده می‌شود. در صورت حدس آزمودنی به صورت درست یا غلط در اولین دوره یعنی سرعت خیلی تند نمره ۵، دومین دوره یعنی سرعت تند نمره ۴، سومین دوره یعنی سرعت معمولی نمره ۳، چهارمین دوره یعنی سرعت کند نمره ۲ و پنجمین دوره یعنی سرعت خیلی کند نمره ۱ داده می‌شود. همچنین، در هر مرحله، وقتی آزمودنی تصویر را درست حدس می‌زند، نمره ۱ و وقتی تصویر را نادرست حدس می‌زند، نمره صفر کسب می‌کند. مجموع نمره فرد در حدس شبیه‌ترین تصویر در دامنه‌ی صفر تا ۸۵ قرار دارد. اجرای این آزمایه در مورد هریک از آزمودنی‌ها به‌طور انفرادی و در یک اتاق مجزا انجام گرفت. برای این منظور، پس از برقراری ارتباط اولیه و کسب اطمینان از رضایت و اعتماد آزمودنی برای شرکت در آزمایش، وی در مقابل یک دستگاه رایانه سیار با فاصله تقریبی 40 ± 5 سانتی‌متر قرار گرفت که تنظیم وضوح دید به‌عهده خودآزمودنی بود. اجرا با خواندن دستورالعمل توسط آزمودنی و

در صورت وجود ابهام ارائه توضیح توسط آزماینده آغاز می‌شد. پس از پاسخ به ابهامات آزمودنی در زمینه دستورالعمل، قسمت اصلی آزمایه شروع می‌شد (صفاریان، ۱۳۸۹).

۲. آزمایه مهره‌ها. ابزاری رایانه‌ای برای سنجش سوگیری زود قضاوت کردن در افراد دارای تجربه هذیان است که اولین بار به وسیله‌ی گرتی (۱۹۹۱) طراحی و استفاده شد. مواد آزمایه شامل دو شیشه مربا است که هر کدام از شیشه‌ها حاوی ۱۰۰ مهره با دو رنگ قرمز و آبی است. این تکلیف یک نمونه استاندارد است که در آن از شرکت کنندگان درخواست می‌شود که بین دو شیشه مربا که محتوی مهره‌ها با رنگ‌های مختلف هستند، قضاوت کنند. یکی از شیشه‌ها محتوی ۶۰ مهره از یک رنگ، مثلاً قرمز و ۴۰ مهره از رنگ دیگر مثلاً آبی است. شیشه دوم نیز محتوی همان تعداد مهره، ولی با نسبت معکوس است (۶۰ مهره آبی و ۴۰ مهره قرمز). آزمودنی‌ها از قبل نسبت مهره‌های موجود در شیشه‌ها را می‌دانند. ابتدا دو شیشه‌ی مربا که حاوی ۱۰۰ مهره با نسبت‌های مذکور است به آزمودنی‌ها نشان داده می‌شود. سپس، شیشه‌ها از دید آزمودنی‌ها پنهان می‌شود. مهره‌ها که براساس دستور ثابت و ازیش تعیین شده انتخاب می‌شوند، برای آزمودنی‌های مختلف متفاوت است. به این معنی که برای آزمودنی اول ترتیب بیرون کشیدن مهره‌ها به صورت آبی، قرمز، آبی، ۲ قرمز، آبی، ۵ قرمز، آبی، ۲ قرمز، آبی، آبی، ۲ قرمز؛ و برای آزمودنی دوم قرمز، آبی، قرمز، آبی، ۲ قرمز، ۴ آبی، ۲ قرمز، آبی، قرمز، آبی، ۳ قرمز است. مجموعه مهره‌ها از یکی از شیشه‌های مربا که به صورت تصادفی توسط کامپیوتر انتخاب شده است، بیرون کشیده و به آزمودنی نشان داده می‌شود. وظیفه‌ی آزمودنی این است که پس از رؤیت مهره‌ها بگوید که می‌خواهد تصمیم بگیرد که مهره از کدام یک از دو شیشه بیرون کشیده شده است یا بگوید که برای تصمیم‌گیری به مهره‌های بیشتری نیاز دارد. همین که آزمودنی بیان کرد که مهره از کدام یک از شیشه‌ها بیرون آمده است، آزمایه پایان می‌یابد. سوگیری زود قضاوت کردن در این آزمایه به وسیله تعداد مهره‌های موردنیاز هر آزمودنی برای تصمیم‌گیری سنجیده می‌شود. در این شاخص آزمایه، تصمیم‌گیری براساس مهره‌های کمتر حاکی از سوگیری زود قضاوت کردن بالاتر است (موری و سلن، ۲۰۰۶).

۳. مقیاس اندازه‌گیری علائم مثبت^۱ و علائم منفی^۲. این مقیاس توسط اندریسن^۳ (۱۹۸۴)، نقل از حسنی، (۱۳۸۲) ساخته شده و مقیاس علائم مثبت شامل ۲۰ سؤال است که ۵ گروه از علائم منفی بیماران دچار اسکیزوفرنی شامل گنگی و یکنواختی عاطفی، فقرکلامی و بی-احساسی، فقدان احساس لذت و بی-تفاوتی اجتماعی و نقص توجه را می‌ستجد. در انتهای هر یک

1. scale for assessment of positive symptom

2. scale for assessment of negative symptom

3. Andearsen

از ۵ گروه علائم مذکور یک سؤال کلی برای سنجش مجموعه علائم وجود دارد. مقیاس علائم مثبت دارای ۳۰ سؤال است که ۴ گروه علائم مثبت بیماران دچار اسکیزوفرنی شامل توهمات، هذیان‌ها، اختلال تفکر صوری و رفتار غیرعادی را می‌سنجد. هریک از علائم مثبت و منفی این مقیاس در ۶ سطح؛ هیچ، مردد، کمی، متوسط، زیاد و شدید از صفر تا ۵ نمره‌گذاری می‌شود (حسنی، ۱۳۸۲). این مقیاس، به صورت جداگانه برای هر بیمار توسط نویسنده اول مقاله حاضر تکمیل شد. در ایران زاده‌محمدی (نقل از حسنی، ۱۳۸۲) میانگین ضریب پایایی مقیاس را از دو روش بازآمایی و همسانی درونی ۷۷/۰ گزارش داد. همچنین، میانگین ضریب پایایی به‌طور جداگانه برای گروه علائم منفی ۰/۷۸ و برای گروه علائم مثبت ۰/۷۷ گزارش شد (حسنی، ۱۳۸۲). کوستاو، یوگارت، گویکوا، ایراسووپراتا (نقل از مکارم، ۱۳۸۷) روایی این مقیاس را براساس میزان توافق دو ارزیاب مستقل مطلوب گزارش کردند. برای سنجش شدت هذیان، نمره به‌دست‌آمده برای هر یک از ۱۳ هذیان ذکر شده در این مقیاس با هم جمع شد و نمره‌ی کل به‌دست‌آمده معادل میزان شدت هذیان افراد شرکت‌کننده محسوب شد.

یافته‌ها

۴۵ نفر شرکت‌کننده شامل ۲۸ مرد با میانگین سنی ۳۲/۰۴ و ۱۷ زن با میانگین سنی ۲۹/۹۱ بودند. میانگین تحصیلات برحسب کلاس، مردان ۱۴/۱۵ و میانگین تحصیلات زنان ۱۲/۵ بود. پایایی. به منظور بررسی پایایی آزمایه شباhtها از دو روش همسانی درونی استفاده شد.

جدول ۱. ضرایب همسانی درونی آزمایه شباhtها در بیماران دچار اسکیزوفرنی

گروه	تعداد	ضرایب تنصیف	آلفای کرونباخ
مردان	۲۸	۰/۸۷	۰/۹۶
زنان	۱۷	۰/۹۰	۰/۹۶
کل	۴۵	۰/۸۷	۰/۹۵

جدول ۱ نتایج مربوط به روش همسانی درونی برحسب آلفای کرونباخ همسانی درونی مطلوب آزمایه را تأیید می‌کند.

روایی همزمان.^۱ به منظور بررسی روایی همزمان آزمایه شباhtها، همبستگی نمره‌های آزمودنی‌ها در آزمایه شباhtها با نمره های آنها در آزمایه مهره‌ها بررسی شد. ضریب همبستگی این دو آزمایه برابر ($df=3$, $r=-0.75$, $p<0.001$) بود. شایان ذکر است که در

1. concurrent validity

آزمایه شباهت‌ها، افزایش نمره آزمودنی‌ها حاکی از افزایش سوگیری زود‌قضاؤت کردن است، در حالی که در آزمایه مهره‌ها، کاهش نمره حاکی از افزایش میزان سوگیری زود قضاؤت کردن است. بنابراین، جهت همبستگی این دو آزمایه منفی است.

روایی پیش‌بین^۱. بهمنظور بررسی روایی پیش‌بین آزمایه شباهت‌ها، نمره‌های آزمودنی‌ها در خرد مقیاس هذیان گزند و آسیب مقیاس آندریسن به عنوان متغیر ملاک و نمره‌های آزمایه شباهت‌ها به عنوان متغیر پیش‌بین در نظر گرفته شد. ضریب همبستگی بین متغیر پیش‌بین و ملاک برابر ($R = -0.75$, $p < 0.001$) بود. با توجه به همبستگی بالای دو متغیر پیش‌بین و ملاک، به منظور محاسبه قدرت پیش‌بینی متغیر پیش‌بین از روش آماری رگرسیون چندگانه همزمان استفاده شد. نمره‌های بیماران در آزمایه شباهت‌ها به عنوان متغیر پیش‌بین و نمره‌های آن‌ها در هذیان‌های گزند و آسیب به عنوان متغیر ملاک وارد معادله رگرسیون شد (جدول ۲).

جدول ۲. رگرسیون متغیرهای پیش‌بین بر متغیر ملاک هذیان در آزمایه شباهتها

متغیر پیش‌بین (نمره آزمایه شباهتها)	متغیر ملاک هذیان	ضریب بتا $R = 0.61$	ضریب تعیین $R^2 = 0.37$	مقدار تی $t = 8.33$
** $P < 0.01$				

جدول ۲ نشان می‌دهد که نمره آزمایه شباهت‌ها به طور مثبت و معناداری، هذیان را پیش‌بینی می‌کند و ۶۱ درصد از واریانس متغیر هذیان‌ها توسط نمره آزمایه شباهت‌ها تبیین می‌شود.

روایی تشخیصی^۲. برای بررسی روایی تشخیصی آزمایه شباهت‌ها، آزمودنی‌های این مطالعه بر حسب تجربه هذیان به دو گروه با و بدون تجربه هذیان تقسیم شد و بر اساس نمره‌شان در زیر مقیاس هذیان مقیاس علائم مثبت و منفی آندریسون، آزمودنی‌هایی که تجربه هذیان نداشتند اعم از بیماران فاقد هذیان و بیماران بهبود یافته، به عنوان گروه بدون هذیان، و بیمارانی که دارای تجربه هذیان باشدت‌های کم تا زیاد بودند (نمره‌های ۲ تا ۵) به عنوان گروه با هذیان مشخص و نمره‌های دو گروه با استفاده از روش آماری استوتنت باهم مقایسه شد.

جدول ۳. مقایسه بیماران دچار اسکیزوفرنی با و بدون هذیان در آزمایه شباهت‌ها

گروه‌ها	مقدار t	تعداد	انحراف معیار	میانگین	درجه آزادی
اسکیزوفرنی با هذیان	۶۲/۰۴	۱۲/۶۹	۲۵	۴۳	-۱۰/۵۸**
اسکیزوفرنی بدون هذیان	۲۷/۱۵	۱۱/۹۹	۲۰		

1. predictive validity

2. diagnostic validity

طبق جدول ۳ که میانگین نمره های آزمودنی‌ها را بر حسب تعداد چرخش‌های موردنیاز تا ارائه پاسخ نشان می‌دهد، میانگین نمره‌های گروه اسکیزوفرنی با تجربه هذیان نسبت گروه اسکیزوفرنی بدون تجربه هذیان در آزمایه شbahat‌ها به طور معناداری پایین‌تر است. یعنی گروه اسکیزوفرنی با هذیان خیلی سریع‌تر از گروه بدون هذیان درباره مشابهت تصاویر قضاوت کرده‌اند.

بحث و نتیجه‌گیری

نتایج این پژوهش نشان داد آزمایه شbahat‌ها بر پایه نتایج حاصل از روش‌های تنصیف و آلفای کرونباخ از همسانی درونی مطلوبی برخوردار است. در زمینه روایی همزمان آزمایه، نمره‌های بیماران دچار اسکیزوفرنی در آزمایه شbahat‌ها همبستگی قبل ملاحظه‌ای با نمره های آن‌ها در آزمایه مهره‌ها داشت و نمره‌های آزمایه شbahat‌ها توانست ۶۱ درصد واریانس متغیر ملاک هذیان را پیش‌بینی کند. در زمینه روایی تشخیصی آزمایه، نتایج نشان داد که بیماران دارای هذیان نسبت به بیماران بدون هذیان نمره‌های بیشتری در آزمایه شbahat‌ها کسب کردند. این بدان معناست که با افزایش شدت هذیان‌ها، بیماران درمورد شbahat تصاویر زودتر قضاوت کرده‌اند و بنابراین بیماران دارای هذیان، سوگیری زودقضاوت کردن بیشتری را نشان دادند.

قبل‌اً ذکر شد، گرچه نتایج پژوهش‌های انجام‌شده با استفاده از آزمایه مهره‌ها (فریمن، ۲۰۰۷)، سوگیری زودقضاوت کردن را در بیماران دچار اسکیزوفرنی نسبت به سایر گروه‌ها تأیید می‌کند (فریمن، ۲۰۰۷؛ وارمان، لایساکر، مارتین، دیویس و هادنشیلد^۱، ۲۰۰۷)، لیکن در چندین پژوهشی که با استفاده از این آزمایه به بررسی سوگیری زودقضاوت کردن پرداخته بودند، وجود این سوگیری در بیماران اسکیزوفرنی که دارای تجربه هذیان بودند تایید نشد (گرتی و فریمن، ۱۹۹۹؛ منون، میزراهی و کاپور، ۲۰۰۸ و موریتز و وودوارد، ۲۰۰۵). پژوهشگران مختلف (منجمله منون، میزراهی و کاپور، ۲۰۰۸ و موریتز و وودوارد، ۲۰۰۵) چندین دلیل را برای عدم تکرار نتایج قبلی پیشنهاد کردند. ۱. ابهام در دستورالعمل آزمایه مهره‌ها (منون، میزراهی و کاپور، ۲۰۰۸)، ۲. ثابت بودن محرک‌ها یا تکلیف آزمودنی در آزمایه مهره‌ها مهره‌ها (موریتز و وودوارد، ۲۰۰۵) و ۳. تصنیع بودن محرک‌ها و محدودیت بالقوه آنها در تعیین نتایج به شرایط واقعی زندگی (منون، میزراهی و کاپور، ۲۰۰۸). ابهام در دستورالعمل آزمایه موجب می‌شود که آزمودنی متوجه منظور آزمایه نشده و براساس برداشت‌های شخصی خود از آزمایه به تکمیل آن اقدام نماید (منون، میزراهی و کاپور، ۲۰۰۸). با توجه به این که تنها یک گروه مهره به آزمودنی ارائه می‌شود، آزمودنی فرصتی برای تصحیح اشتباه خود ندارد که در این صورت ممکن است

1. Warman, Lysaker, Martin, Davis & Haudenschild

نمره به دست آمده شاخص سوگیری زود قضاوت کردن نباشد (موریتز و وودوارد، ۲۰۰۵). با توجه به اهمیت تشخیص سوگیری زود قضاوت کردن به عنوان عامل ایجاد کننده هذیان در بیماران دچار اسکیزوفرنیا، کوشش شده است که در آزمایه شباهت‌ها دستورالعمل روشنی به آزمودنی ارائه شود (صفاریان، ۱۳۸۹). علاوه بر این، یک گروه از تصاویر به صورت تمرينی به آزمودنی ارائه می‌شود و در صورت قابل فهم بودن برای او، آزمون ادامه پیدا می‌کند. همچنین، به دلیل وجود ۱۷ گروه تصویر حتی اگر آزمودنی در تصاویر گروه اول متوجه هدف نشده باشد، در تصاویر بعدی فرصت این را خواهد داشت که اشتباه خود را جبران کند. به علاوه، به این دلیل که مواد آزمون با موقعیت‌های زندگی واقعی ارتباط دارد، ابهام آن کمتر شده و قابلیت تعیین بیشتری دارد. بنابراین، سادگی و گویا بودن محرک‌ها و دستورالعمل آزمایه شباهت‌ها برای آزمودنی‌ها از نقاط قوت آن است (صفاریان، ۱۳۸۹). همچنین، مواد تشکیل‌دهنده آزمایه شباهت‌ها که شامل ۱۷ گروه تصویر است، از ابعاد گسترده‌تری برخوردار بوده و حوزه‌های وسیع‌تری را دربرمی‌گیرد. بنابراین، با استفاده از آزمایه شباهت‌ها می‌توان سوگیری زود قضاوت کردن را با دقت بیشتری مورد سنجش قرار داد (صفاریان، ۱۳۸۹).

به طور کلی، نتایج این پژوهش نشان داد آزمایه شباهت‌ها برای سنجش سوگیری زود-قضاوت کردن از پایایی و روایی کافی برخوردار است. با وجود این، این نتایج نمی‌تواند در مرور کاربرد این آزمایه برای سنجش سوگیری زود قضاوت کردن در افراد بهنگار یا سایر گروه‌های بیمار به کار رود و لازم است برای این گروه‌ها پژوهش‌های مستقلی انجام پذیرد.

منابع

- حسنی، جعفر. (۱۳۸۲). بررسی پردازش اطلاعات اولیه بینایی و نگهداری شدت توجه در بیماران دچار اسکیزوفرنیا افسردگی اساسی و افراد بهنگار. پایان‌نامه کارشناسی ارشد. رشتۀ روان‌شناسی بالینی، دانشکده علوم تربیتی و روان‌شناسی، دانشگاه شیراز.
- دلاور، علی. (۱۳۹۰). روش تحقیق در روان‌شناسی و علوم تربیتی. ویراست ۴، تهران: نشر ویرایش. ص. ۹۹.
- رضویه، اصغر. (۱۳۹۰). روش‌های پژوهش در علوم رفتاری و تربیتی. شیراز: انتشارات دانشگاه شیراز. ص. ۱۲۵.
- صفاریان، زهرا. (۱۳۸۹). پیش‌بینی شدت هذیان براساس سوگیری/ستادی و سوگیری زود قضاوت کردن در بیماران مبتلا به اسکیزوفرنیا. پایان‌نامه کارشناسی ارشد روان‌شناسی بالینی، دانشکده علوم تربیتی و روان‌شناسی، دانشگاه شیراز. صص ۳۴-۳۵.
- کاپلان، هارولد، و سادوک، بنیامین. (۱۳۸۲). خلاصه روان‌پژوهشی علوم رفتاری-روان‌پژوهشی بالینی. ترجمه نصرالله پورافکاری، جلد دوم، تهران: انتشارات شهر آب-آینده سازان. (۲۰۰۳).

وینگی‌های روان‌سنجدی آزمایه رایانه‌ای شباهت‌ها برای سنجش
مکارم، سپیده. (۱۳۸۷). مقایسه انسجام فضایی- زمانی بیماران دچار اسکیزوفرنی، افسردگی اساسی و افراد بهنجهار. پایان‌نامه کارشناسی ارشد. رشته روان‌شناسی بالینی، دانشکده علوم تربیتی و روان‌شناسی، دانشگاه شیراز.
هومن. حیدر علی. (۱۳۷۳). استنباط آماری در پژوهش رفتاری. تهران: نشر پارسا. ص. ۱۱۵.

- Andreasen, N. C. (1984). *Scale for the assessment of positive symptoms (SAPS)*. Iowa City (IA): University of Iowa.
- Andreasen, N. C. (1984). *Scale for the assessment of negative symptoms (SANS)*. Iowa City (IA): University of Iowa.
- Averbeck, B. B., Evans, S., Chouhan, V., Bristow, E., & Shergill, S. S. (2011). *Probabilistic learning and inference in schizophrenia*. *Schizophrenia Research*, 127 (1–3): 115–122.
- Bentall, R. P., Howard, R., Blackwood, N., & Kinderman, P. (2001). Persecutory delusions: A Review and theoretical integration. *Clinical Psychology Review*, 21(1), 1143–1192.
- Blackwood, N. J., Howard, R. J., Bentall, R. P., & Murray, R. M. (2001). Cognitive neuropsychiatric models of persecutory delusions. *The American Journal of Psychology*, 4(4): 527–539.
- Fine, C., Gardner, M., Craigie, J., & Gold, I. (2007). Hopping, skipping or jumping to conclusions? Clarifying the role of the JTC bias in delusions. *Cognitive Neuropsychiatry*, 12(1): 46–77.
- Fletcher, P. C. & Firth, C. (2009). Perceiving is believing: a Bayesian approach to explaining the positive symptoms of schizophrenia. *Nature Reviews Neuroscience*, 10(1): 48–58.
- Freeman, D. (2007). *Suspicious minds: the psychology of persecutory delusions*. *Clinical Psychology Review*, 27(4): 425–457.
- Firth, C. D. (1992). *Cognitive neuropsychology of schizophrenia*. Sussex: Lawrence Erlbaum Associates Ltd.
- Garety, P. A. (1991). Reasoning and delusions. *British Journal of Psychiatry*, 159 (Suppl. 14): 14–18.
- Garety P. A., & Freeman, D. (1999) .Cognitive approaches to delusion. *British Journal of Clinical Psychology*, 38(2), 113-154.
- Gold, J. M., Bish, J. A., Lannone, V. N., Hobar, M. P., Queern, C. A., & Buchanan, R. W. (2000). Effects of contextual processing on visual conditional associative learning in schizophrenia. *Schizophrenia Research*, 24(4): 383 - 396.
- Hemsley, D. R., & Garety, P. A. (1986). The formation and maintenance delusion: a Bayesian analysis. *British Journal of Psychiatry*, 149(1): 51-66.
- Kapur, S. (2003). Psychosis as a state of aberrant salience: a framework linking biology, phenomenology, and pharmacology in schizophrenia. *Journal of Psychiatry*. 160(2), 13–23.

- Lincoln, T. M., Ziegler, M., Mehl, S., & Rief, W. (2010). The jumping to conclusions bias in delusions: specificity and changeability. *Abnormal Psychology*, 119 (1): 40–49.
- Menon, M., Mizrahi, R., & Kapur, Sh. (2008). "Jumping to conclusions" and delusions in psychosis: relationship and response to treatment. *Schizophrenia Research*, 98(1): 225 – 231.
- Moritz, S., & Woodward, T. S. (2005). *Jumping to conclusions in delusional and non-delusional schizophrenic patients*. *British Journal of Clinical Psychology*, 44(2): 193-207.
- Moritz, S., Veckenstedt, R., Randjbar, S., Hottenrott, B., Woodward, T.S., von Eckstaedt, F.V., Schmidt, C., Jelinek, L., & Lincoln, T. M. (2009). Decision making under uncertainty and mood induction: further evidence for liberal acceptance in schizophrenia. *Psychological Medicine*, 39 (11): 1821–1829.
- Moore, S. C. & Sellen, J. I. (2006). *Jumping to conclusion: A network model predicts schizophrenic patients' performance on a probabilistic reasoning task*. *Cognitive, Affective and Behavioral Neuroscience*, 6(4): 261-269.
- Peters, E., & Garety, P. (2006). Cognitive functioning in delusions: a longitudinal analysis. *Behavior Research and Therapy*, 44(1): 481–514.
- Speechley, W. J., Whitman, J. C., & Woodward, T. S. (2010). *The contribution of hypersalience to the "jumping to conclusions" bias associated with delusions in schizophrenia*. *Psychiatry Neuroscience*, 35(1): 7–17.
- Veckenstedt, R., Randjbar, S., Vitzthum, F., Hottenrott, B., Woodward, T.S., & Moritz, S. (2011). *Incorrigibility, jumping to conclusions, and decision threshold in schizophrenia*. *Cognitive Neuropsychiatry*, 16(2): 174–192
- van der Gaag, M. (2006). *A neuropsychiatric model of biological and psychological process in the remission of delusion and auditory hallucination*. *Schizophrenia Bulletin*, 32(3): 165-173.
- Warman, D. M., Lysaker, P. H., Martin, J. M., Davis, L., & Haudenschild, S. L. (2007). Jumping to conclusion and the continuum of delusional beliefs. *Behaviour Research and Therapy*, 45(6): 1225-1269.
- Woodward, T. S., Munz, M., Leclerc, C., & Lecomte, T. (2008). Change in delusion is associated with change in "Jumping to conclusions". *Psychiatry Research*, 170(2): 124- 127.

مقیاس اندازه گیری علائم مثبت بیماران اسکیزوفرنی آندریسن و اولسون (SAPS)

نام و نام خانوادگی: سن: جنس: تحصیلات: تشخیص:

نمره گذاری: صفر = هیچ، ۱ = با تردید، ۲ = کمی، ۳ = متوسط، ۴ = خیلی، ۵ = شدید

۱. توهمند

۱-۱) توهمند شنوازی ۵ ۴ ۳ ۲ ۱ .

بیمار حرف‌ها و صدای‌های می‌شنود که دیگران نمی‌شنوند

۱-۲) تعبیر صدا ۵ ۴ ۳ ۲ ۱ .

بیمار گزارش می‌دهد صدای‌های او را وادار به تعبیر رفتار یا افکارش می‌کند

۱-۳) صدای‌های مکالمه ۵ ۴ ۳ ۲ ۱ .

بیمار گزارش می‌دهد که صدای مکالمه دو نفر یا افراد بیشتری را می‌شنوند

۱-۴) توهمند بدنی یا لمسی ۵ ۴ ۳ ۲ ۱ .

بیمار تجربه احساس (تأثیر) بدنی خاصی را گزارش می‌دهد

۱-۵) توهمند بیوایدی ۵ ۴ ۳ ۲ ۱ .

بیمار تجربه بوهای غیر معمول که دیگران حس نمی‌کنند گزارش می‌دهد

۱-۶) درجه بندی توهمند ۵ ۴ ۳ ۲ ۱ .

بیمار اشکال یا افرادی را می‌بیند که در حقیقت وجود ندارند

۱-۷) این درجه بندی باید بر اساس مدت و شدت توهمند و همچنین تأثیر آن بر زندگی بیمار باشد

۲- هذیان

۲-۱) هذیان گزند و آسیب ۵ ۴ ۳ ۲ ۱ .

بیمار معتقد است که ضد او توطئه چیده‌اند و به طریقی قصد جان او را دارند

۲-۲) هذیان حسادت ۵ ۴ ۳ ۲ ۱ .

بیمار معتقد است که همسرش با کسی رابطه دارد

۲-۳) هذیان احساس گناه ۵ ۴ ۳ ۲ ۱ .

بیمار معتقد است که مرتكب گناه وحشتناک شده و یا کارهای غیرقابل بخشش انجام داده است.

۲-۴) هذیان بزرگ منشی ۵ ۴ ۳ ۲ ۱ .

بیمار معتقد است نیرو و توانایی خاصی دارد.

۲-۵) هذیان مذهبی ۵ ۴ ۳ ۲ ۱ .

بیمار گرفتار و پریشان اعتقاد غلط از مذهب است.

۲-۶) هذیان بدنی ۵ ۴ ۳ ۲ ۱ .

بیمار معتقد است که به طریقی بدن او مریض و غیر طبیعی شده است.

۲-۷) هذیان انتساب به خود ۵ ۴ ۳ ۲ ۱ .

بیمار از اظهارنظرها و اتفاقات کم‌همیت که برایش پیش آمده، تفسیر و معنای مخصوصی می‌کند.

۲-۸) هذیان تحت کنترل بودن ۵ ۴ ۳ ۲ ۱ .

بیمار فکر می‌کند احساسات و اعمالش به وسیله نیروهای خارجی کنترل می‌شود.

۲-۹) هذیان خوانتن فکر ۵ ۴ ۳ ۲ ۱ .

بیمار احساس می‌کند مردم فکرش را می‌خوانند و یا افکارش را می‌دانند.

۱۰ ۵ ۴ ۳ ۲ ۱ ۰ ۲-۱) هذیان انتشار فکر

بیمار معتقد است که افکارش منتشر می‌شوند، به طوریکه خودش و دیگران آنها را می‌شنوند.

۱۱ ۵ ۴ ۳ ۲ ۱ ۰ ۲-۲) هذیان تحریق فکر

بیمار معتقد است افکارش متعلق به او نیست بلکه در ذهن او القا شده است.

۱۲ ۵ ۴ ۳ ۲ ۱ ۰ ۲-۳) هذیان فکر ریوده شده

بیمار معتقد است که افکارش ریوده شده‌اند.

۱۳ ۵ ۴ ۳ ۲ ۱ ۰ ۲-۴) درجه بندی هذیان

این درجه‌بندی باید براساس مدت و دوام هذیان‌ها و تأثیر آنها بر زندگی بیمار درنظر گرفته شود.

۳- رفتارهای عجیب و غریب

۳-۱) وضع لباس و ظاهر ۵ ۴ ۳ ۲ ۱ ۰

بیمار به شکل غیرمعمول لباس می‌پوشد و از چیزهای عجیب برای تغییر ظاهر استفاده می‌کند.

۳-۲) رفتار جنسی و اجتماعی ۵ ۴ ۳ ۲ ۱ ۰

بیمار کارهای نامناسبی مغایر با نرم معمول اجتماع مانند خودارضایی در جمیع انجام می‌دهد.

۳-۳) رفتار پرخاشگرانه و بی قرارانه ۵ ۴ ۳ ۲ ۱ ۰

بیمار رفتاری پرخاشگر و بی قرار دارد که غالباً غیرقابل پیش‌بینی است.

۳-۴) رفتار تکراری و کلیشه ای ۵ ۴ ۳ ۲ ۱ ۰

بیمار اعمال و آداب تکراری زیادی انجام می‌دهد.

۳-۵) درجه بندی رفتار غیرعادی و غریب ۵ ۴ ۳ ۲ ۱ ۰

این درجه‌بندی باید رفتارهای بیمار را که از جد معمول جامعه منحرف است را منعکس کند.

۳-۶) خروج از خط ۵ ۴ ۳ ۲ ۱ ۰

الگویی از صحبت که افکار بیمار را به مسیری کج مرتبط یا غیر مرتبط می‌کشاند.

۳-۷) تفکر مماسی ۵ ۴ ۳ ۲ ۱ ۰

بیمار به سوالات در مسیر کج یا بی ربط پاسخ می‌دهد.

۳-۸) بی ربطی ۵ ۴ ۳ ۲ ۱ ۰

الگویی صحبتی که اساساً غیرقابل درک در زمان است.

۳-۹) غیر منطقی بودن ۵ ۴ ۳ ۲ ۱ ۰

الگویی صحبتی که در آن نتایج سخنان را نمی‌توان با منطق ذکرال کرد.

۳-۱۰) حاشیه پردازی ۵ ۴ ۳ ۲ ۱ ۰

الگویی صحبتی که کاملاً غیرمستقیم است و با تأخیر به هدف می‌رسد.

۳-۱۱) فشار تکلم ۵ ۴ ۳ ۲ ۱ ۰

تکلم بیمار سریع و قطع آن مشکل است. مقدار صحبت‌های او بسیار بیش از حد طبیعی است.

۳-۱۲) حواس پرتی ضمن تکلم ۵ ۴ ۳ ۲ ۱ ۰

بیمار با محرکی که جریان صحبت او را قطع کند آشفته می‌شود.

۳-۱۳) تداعی صوتی ۵ ۴ ۳ ۲ ۱ ۰

الگویی صحبتی که در آن بیمار لغات را بیشتر براساس صدای کلمات انتخاب می‌کند تا براساس معنادار بودن آنها.

۴-۹ درجه‌بندی اختلال تفکر صوری مثبت

این درجه‌بندی میزان و فراوانی حالت غیرطبیعی که قابلیت ارتباط بیمار را منعکس می‌سازد، نشان می‌دهد.

مقیاس اندازه گیری علائم منفی بیماران اسکیزوفرنی آندریسن (SANS)

نموده‌گذاری: صفر = هیچ، ۱ = با تردید، ۲ = کمی، ۳ = متوسط، ۴ = خیلی، ۵ = شدید

۱. گنگی و سطحی شدن عاطفی

۱-۱) بی تغییر ماندن چهره ۵ ۴ ۳ ۲ ۱ ۰

چهره بیمار خشک و سرد به نظر می‌رسد. تغییر حالت چهره در هنگام صحبت کمتر از حد انتظار است.

۱-۲) کاهش حرکات خود به خود ۵ ۴ ۳ ۲ ۱ ۰

حرکات خود به خود بیمار کم می‌شود و یا اصلًا حرکت ندارد (بیمار وضعیت بدنی خود را تغییر نمی‌دهد) فقط انتهایی ترین قسمت بدن (دست و پا) حرکت می‌کند.

۱-۳) کم شدن حالت‌های بیانگر ۵ ۴ ۳ ۲ ۱ ۰

بیمار از حرکات دست خود و همچنین حرکات دیگر برای بیان افکارش استفاده نمی‌کند.

۱-۴) کاهش تماس چشمی ۵ ۴ ۳ ۲ ۱ ۰

بیمار ارتباط چشمی یا نگاه خود را حتی زمان صحبت، از مصاحبه‌گر قطع می‌کند.

۱-۵) عدم واکنش عاطفی ۵ ۴ ۳ ۲ ۱ ۰

بیمار لبخن نمی‌زند یا نمی‌خندد، حتی وقتی که سعی می‌شود تا او را با حرف‌هایی که افراد معمولی می‌خندند، بخندانند.

۱-۶) نبودن لحن صوتی ۵ ۴ ۳ ۲ ۱ ۰

صحبت‌های بیمار یکنواخت است و تاکیدهای کلامی را نشان نمی‌دهد.

۱-۷) عواطف نامناسب ۵ ۴ ۳ ۲ ۱ ۰

عواطف بیمار ناهمخوان است و تنها یکنواختی و گنگی ساده نیست.

۱-۸) درجه‌بندی سطحی شدن عاطفی ۵ ۴ ۳ ۲ ۱ ۰

این درجه‌بندی بر اساس شدت علائم یکنواختی و گنگی عاطفی است. خصوصاً تاکید بر علامت‌هایی چون غیرحساس بودن و نامناسب بودن و کاهش کلی عواطف است.

۲. کمبود کلامی

۲-۱) فقر تکلم ۵ ۴ ۳ ۲ ۱ ۰

پاسخ بیمار به هر سوال محدود، مختصر، عینی و بدون پردازش است.

۲-۲) فقر محتوای ۵ ۴ ۳ ۲ ۱ ۰

پاسخ‌های بیمار هر چند بلند باشد، اما مبهم، بسیار ابتدایی، کلی و عمومی است و اطلاعات کمی به دست می‌دهد.

۲-۳) انسداد کلام ۵ ۴ ۳ ۲ ۱ ۰

تسلسل افکار بیمار چه به طور خودکار و یا با تحریک قطع می‌شود.

۲-۴) افزایش زمان نهفتگی پاسخ ۵ ۴ ۳ ۲ ۱ ۰

زمان زیادی طول می‌کشد تا بیمار به سوالات پاسخ دهد. با توجه به این که حالت بیمار نشان می‌دهد که سوال را درک کرده است.

۲-۵) درجه‌بندی کمبود کلامی ۵ ۴ ۳ ۲ ۱ ۰

هسته اصلی این علامت، فقر در کلام و محتوای کلام است.

۳. کمبود اراده - بی احساس

۱-۳) آراستگی و بهداشت

۵ ۴ ۳ ۲ ۱ ۰

ممکن است بیمار با لباس‌های نامرتب، چرک و ژولیده، موهای چرب، بدن بدبو و از این قبیل موارد باشد.

۲-۲) عدم استمرار درک و تحصیل

۵ ۴ ۳ ۲ ۱ ۰

بیمار در جستجو و حفظ کار یا تکالیف مدرسه و کار خانه و مواردی از این قبیل مشکل دارد و در انجام فعالیت و سرگرمی مانند تماشای فیلم، و بازی با دیگران مداومت ندارد و آنها را رها کند.

۳-۳) فقدان انرژی جسمانی

۵ ۴ ۳ ۲ ۱ ۰

بیمار بی حال و بی حرکت است و ممکن است ساعتها روی صندلی بنشیند و هیچ‌گونه حرکت خود به خود و فعالیتی انجام دهد.

۴-۳) درجه بندی کمبود اراده - بی احساسی

۵ ۴ ۳ ۲ ۱ ۰

در این اندازه‌گیری ارج و اهمیت اصلی یه یک یا دو علامت برجسته داده می‌شود، بهخصوص اگر قابل توجه باشد.

۴. فقدان احساس لذت- بی تفاوتی اجتماعی

۵ ۴ ۳ ۲ ۱ ۰

۱-۴) فعالیت‌ها و علایق تفریحی

بیمار علاقه کم یا هیچ علاقه‌ای به سرگرمی ندارد. در این درجه‌بندی باید کیفیت و کمیت علایق در نظر گرفته شود.

۲-۴) علایق و فعالیت جنسی

۵ ۴ ۳ ۲ ۱ ۰

بیمار کاهش در علاقه به فعالیت جنسی نشان می‌دهد و یا از انجام آن لذت نمی‌برد.

۳-۴) احساس صمیمیت و رفاقت

۵ ۴ ۳ ۲ ۱ ۰

در ایجاد ارتباط دوستانه و صمیمی به خصوص با خانواده ناتوان است.

۴-۴) ارتباط با افراد و همسایان

۵ ۴ ۳ ۲ ۱ ۰

و یا هیچ دوستی نداشته باشد و ترجیح می‌دهد وقت خود را در انزوا بگذراند.

۵-۴) درجه بندی فقدان احساس لذت - بی رغبتی

۵ ۴ ۳ ۲ ۱ ۰

این اندازه‌گیری باید به طور همه‌جانبه، شدت بی‌علاقگی و غیراجتماعی بودن را با درنظر گرفتن سن، جنس و موقعیت خانوادگی منعکس کند.

۵. توجه

۱-۵) بی توجهی اجتماعی

بیمار توجهی به فعالیت‌های اجتماعی ندارد. در حین مکالمه روی یک موضوع تمرکز ندارد. حالت فضایی دارد و به نظر می‌رسد به موضوع بی توجه است.

۲-۵) بی توجهی در جریان آزمایش‌های روانی

۵ ۴ ۳ ۲ ۱ ۰

ممکن است پاسخ بیمار در انجام آزمون ضعیف باشد (آزمون هجی وارونه سریال اعداد ۷ و ۸ یا هجی کردن حروف به‌طور وارونه، انجام شود) در درجه‌بندی برای این علامت، وجود یک غلط امتیاز ۲، دو غلط امتیاز ۳، و ۴ غلط امتیاز ۴ درنظر گرفته شود.

۳-۵) اندازه‌گیری توجه

۵ ۴ ۳ ۲ ۱ ۰

در این اندازه‌گیری باید توانایی، توجه و تمرکز بیمار (در هر دو زمینه بالینی و اجرای آزمون) مد نظر قرار گیرد.